

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Ludmily Sandnerové a soudců Mgr. Milana Taubera a JUDr. Jana Ryby v právní věci žalobce: **STUDENT AGENCY, s. r. o.**, se sídlem náměstí Svobody 86/17, Brno, IČ 25317075, zastoupen JUDr. Bc. Martinem Kulhánkem, Ph.D., advokátem, se sídlem Příkop 8, Brno, proti žalované: **Česká obchodní inspekce**, se sídlem Štěpánská 15, Praha 2, o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 15. 5. 2009, č. j. ČOI 8744/2009/0120/3000/2009/Vo/Št,

t a k t o :

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobce se podanou žalobou domáhal přezkoumání v záhlaví označeného rozhodnutí, kterým bylo zamítnuto jeho odvolání proti rozhodnutí ředitelky inspektorátu České obchodní inspekce Jihomoravského a Zlínského. Tímto rozhodnutím byla žalobci uložena pokuta 3 000 Kč za porušení § 4 odst. 3 ve vazbě na § 5 odst. 1 písm. c) zákona č. 634/1992 Sb., o ochraně spotřebitele, ve znění pozdějších předpisů, čímž došlo ke spáchání správního deliktu podle § 24 odst. 1 písm. a) téhož zákona. Vytýkaného správního deliktu se žalobce dopustil tím, že opomenul uvést důležitý údaj, který lze s přihlédnutím ke všem okolnostem spravedlivě požadovat, přičemž za opomenutí se považuje též uvedení důležitého údaje nesrozumitelným nebo nejednoznačným způsobem. Konkrétně žalobce při uzavření kupní smlouvy na letenku Praha – Brusel s odletem dne 31. 8. 2007 a Brusel – Praha s odletem dne 21. 9. 2007 informoval spotřebitele nejednoznačným způsobem o

skutečnosti, že v případě zakoupení obousměrné letenky se při nenastoupení na první úsek cesty automaticky ruší zpáteční letenka.

V podané žalobě žalobce namítá, že svoje informační povinnosti vůči spotřebiteli splnil a správního deliktu se nedopustil. Žalobce působí ve vztahu ke spotřebiteli pouze jako zprostředkovatel prodeje letenek, ne jako dopravce, a byť je vázán informačními a notifikačními povinnostmi, je míra těchto povinností nižší právě vzhledem k postavení žalobce pouze jako zprostředkovatele dopravních služeb. Součástí smlouvy byly i přepravní podmínky žalobce a přepravní podmínky daného dopravce (Brussels Airlines), přičemž obsahem přepravních podmínek žalobce, který se shoduje s obsahem přepravních podmínek Brussels Airlines, je povinnost cestujícího použít letové kupony v pořadí uvedeném na kuponu letenky pro cestujícího (§ 3 odst. 1 přepravních podmínek žalobce) a povinnost dostavit se k odbavení a ke splnění všech požadovaných formalit a odbavovacích procedur dostatečně včas, nejpozději však do doby stanovené dopravcem (§ 7 odst. 7 přepravních podmínek žalobce). Za nesplnění uvedených povinností stanoví přepravní řád sankci, a to právo dopravce odmítnout dopravu (§ 9 přepravních podmínek žalobce). Spotřebitel se nedodržením svých povinností dopustil hrubé nedbalosti, zejména vzhledem k specifické povaze letecké dopravy.

K obsahu napadeného rozhodnutí žalobce uvádí, že se nevypořádalo s celým obsahem námitek a obsahuje vícero účelových tvrzení, které si navíc navzájem odporují. Dle § 9 odst. 1 písm. e) přepravních podmínek, který je dle žalobce nutno vykládat v souvislosti s ostatními ustanoveními přepravních podmínek (nikoliv izolovaně a účelově), je jednoznačné, že cestující byl informován nejen o svých právech a povinnostech, ale i o sankcích za jejich porušení. Za nesprávné dále žalobce považuje tvrzení žalované, že jednání žalobce je nutno posuzovat bez ohledu na povahu jednání spotřebitele. Dle názoru žalobce je povinností cestujícího seznámit se s přepravními podmínkami, které jsou součástí cestovní smlouvy. Zanedbání této povinnosti nemůže mít za následek porušení povinností žalobce. Je nutno vzít v úvahu též základní občanskoprávní zásadu rovnosti smluvních stran, kdy daný smluvní vztah je především smlouvou uzavřenou v režimu občanskoprávním. Mimo veřejnoprávní regulaci je tedy nutno vzít v úvahu i povinnosti vyplývající ze synallagmatického smluvního vztahu z cestovní smlouvy. Z judikatury Nejvyššího soudu vyplývá povinnost posuzovat danou smlouvu i s ohledem na rozumové schopnosti průměrného spotřebitele, který podobné smlouvy běžně uzavírá; nadto v daném případě byl stěžovatelem bývalý advokát. Pokud cestující (spotřebitel) rezignoval na svou základní povinnost seznámit se se svými povinnostmi, nelze jeho nedbalost přičítat k tíži žalobce. Proto pro správnou kvalifikaci jednání žalobce a následnou aplikaci příslušných ustanovení zákona o ochraně spotřebitele je třeba posoudit a zohlednit i jednání cestujícího.

Žalobce závěrem uvádí, že v daném odvětví služeb je běžným postupem informovat spotřebitele o jeho právech a povinnostech pomocí obecných přepravních podmínek, které jsou nedílnou součástí přepravní smlouvy. Není možné jednotlivé zákazníky upozornit na všechna práva a povinnosti vyplývající ze smlouvy o přepravě, a to zvláště jde-li o přepravu tak specifickou, jako je letecká přeprava osob. Cestující je z toho důvodu povinen obeznámit se s nimi z přepravních podmínek dopravce, potažmo zprostředkovatele. Za nesporné žalobce považuje, že pokud informační povinnost neplní jeho přepravní

podmínky, činí tak „Obecné podmínky pro dopravu Brussels Airlines“, které jsou nedílnou součástí přepravní smlouvy a jednoznačně o právech a povinnostech cestujícího informují a s kterými je cestující povinen se seznámit před nástupem k přepravě. Za předpokladu, že by cestující svou povinnost splnil a s podmínkami se seznámil, přepravní podmínky žalobce jsou pro informovanost cestujícího nadbytečné.

Žalobce navrhuje zrušení napadeného rozhodnutí žalované.

Ve vyjádření k obsahu žaloby žalovaná konstatovala, že žalobce je prodávajícím a právě z tohoto titulu byl sankcionován, nikoli z titulu dopravce či zprostředkovatele. Žalovaná považuje za účelový poukaz žalobce na § 3 odst. 1 přepravních podmínek (povinnost použít letové kupony v pořadí uvedeném na kuponu letenky), neboť z vystavené rezervace letenky jednoznačně vyplývá pouze to, že letenka je vystavena na daný let a nemůže být použita v obráceném pořadí. Skutečnost, že při nenastoupení prvního úseku letu druhý úsek letu propadá, není cestujícímu spotřebiteli žádným způsobem sdělena, a to ani v § 7 odst. 7 nebo § 9 přepravních podmínek, jichž se žalobce dovolává. Tuto informaci se spotřebitel z přepravních podmínek vůbec nedozví, ačkoli se jedná o informaci zásadní, nikoli nadbytečnou. V dalším žalovaná odkazuje na odůvodnění rozhodnutí prvního stupně, které pokládá za správné.

Žalovaná navrhuje zamítnutí žaloby.

Soud o věci rozhodl bez nařízení jednání, neboť žádný z účastníků řízení ve stanovené lhůtě nevyjádřil, že s takovým projednáním věci nesouhlasí (§ 51 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, dále jen „s. ř. s.“).

Městský soud v Praze přezkoumal žalobou napadené rozhodnutí v rozsahu uplatněných žalobních bodů, kterými je vázán (75 odst. 2 věta první s. ř. s.) a vycházel přitom ze skutkového i právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 1 s. ř. s.).

Městský soud v Praze posoudil věc takto:

Podle § 24 odst. 1 písm. a) zákona č. 634/1992 Sb., o ochraně spotřebitele, ve znění účinném k datu vydání rozhodnutí, *výrobce, dovozce, vývozce, dodavatel nebo prodávající se dopustí správního deliktu tím, že poruší zákaz používání nekalých obchodních praktik.*

Podle § 4 odst. 1 téhož zákona *obchodní praktika je nekalá, je-li jednání podnikatele vůči spotřebiteli v rozporu s požadavky odborné péče a je způsobilé podstatně ovlivnit jeho rozhodování tak, že může učinit obchodní rozhodnutí, které by jinak neučinil.*

Podle § 4 odst. 3 téhož zákona *užívání nekalých obchodních praktik při nabízení nebo prodeji výrobků, při nabízení nebo poskytování služeb či práv se zakazuje. Nekalé jsou zejména klamavé a agresivní obchodní praktiky.*

Podle § 5 odst. 1 písm. c) téhož zákona *opomene-li podnikatel uvést důležitý údaj, jenž s přihlédnutím ke všem okolnostem lze po podnikateli spravedlivě požadovat; za opomenutí se považuje též uvedení důležitého údaje nesrozumitelným nebo nejednoznačným způsobem.*

Spornou otázkou v posuzované věci je, zda spotřebitel byl při uzavření kupní smlouvy jasně a srozumitelně informován o tom, že v případě zakoupení obousměrné letenky se při nenastoupení na první úsek cesty automaticky ruší zpáteční letenka.

Za relevantní ustanovení přepravních podmínek žalobce ze dne 1. 1. 2005 lze považovat § 3 odst. 1 věta šestá, § 7 odst. 7 odrážka první a § 9 odst. 1 písm. e) [ostatně i žalobce se týčž ustanovení přepravních podmínek dovolává]. Podle těchto ustanovení: *Letové kupony musí být použity v pořadí uvedeném na kuponu letenky pro cestujícího... Cestující je dále povinen dostavit se k odbavení a ke splnění všech požadovaných formalit a odbavovacích procedur dostatečně včas, nejpozději však do doby stanovené dopravcem... Dopravce může odmítnout dopravu cestujícího, dojde-li k porušení kterékoli z povinností, které jsou uvedeny v § 7, zejména s ohledem na bezpečnost letecké dopravy.*

Zcela ve shodě s žalovanou má soud za to, že citovaná (ani žádná jiná) ustanovení přepravních podmínek žalobce neposkytují spotřebiteli jasnou a srozumitelnou informaci o tom, že v případě zakoupení obousměrné letenky se při nenastoupení na první úsek cesty automaticky ruší zpáteční letenka. Z ustanovení o tom, že *letové kupony musí být použity v pořadí uvedeném na kuponu letenky pro cestujícího*, není takováto informace seznatelná jednoznačně, a to ani ze samostatného tohoto ustanovení, ani z jeho kontextu s jinými ustanoveními přepravních podmínek žalobce.

Nad rámec argumentace, kterou žalovaná zaujala ve svém rozhodnutí, soud dodává, že k nejasnosti a nesrozumitelnosti přispívá také fakt, že § 3 odst. 1 věta šestá přepravních podmínek stanoví, že *v případě použití tzv. elektronické letenky* (a v posuzovaném případě se právě o elektronickou letenku jednalo) *platí zvláštní postupy dopravce*. Toto ustanovení vyvolává vzhledem k svému systematickému zařazení na konec odstavce 1 v § 3 dojem, jako by pro případ elektronické letenky přinejmenším celý tento odstavce neplatil (tj. ani by neplatilo, že *letové kupony musí být použity v pořadí uvedeném na kuponu letenky pro cestujícího*), ale platily by *zvláštní postupy dopravce*. Pokud se pak spotřebitel dočte v čl. 3.3.1. věta třetí českého překladu obecných podmínek pro dopravu společnosti Brussels Airlines (tj. dopravce), že *letenka nebude přijata a bude neplatná, pokud veškeré kupony nejsou předloženy v pořadí uvedeném na letence*, přičemž však je současně v čl. 3.1.7. téhož dokumentu stanoveno, že v případě elektronické letenky se žádné kupony nepředkládají, opět nabude dojmu, že elektronické letenky jsou vyňaty z obecného režimu.

Lze tak uzavřít, že ani přepravní podmínky žalobce, ani český překlad obecných podmínek pro dopravu společnosti Brussels Airlines neposkytují (ani samostatně, ani ve vzájemných souvislostech) spotřebiteli jasnou a srozumitelnou informaci o tom, že v případě zakoupení obousměrné letenky se při nenastoupení na první úsek cesty automaticky ruší zpáteční letenka.

K námitkám žalobce soud dále podotýká, že informace o tom, že v případě zakoupení obousměrné letenky se při nenastoupení na první úsek cesty automaticky ruší zpáteční letenka, je natolik zásadní informací, že se žalobce své odpovědnosti nemůže zprostit poukazem na nižší míru své informační povinnosti v situaci, kdy vystupuje toliko jako zprostředkovatel prodeje letenek a nikoli jako dopravce.

Pokud jde o žalobcem opakovaně zdůrazňovanou hrubou nedbalost cestujícího, který dle názoru žalobce nedodržel své povinnosti, soudu nezbyvá než odkázat na argumentaci podanou výše, z níž plyne, že povinnosti cestujícího při nakládání s kupony u letenek (a to obzvláště v případě letenek elektronických) jsou v přepravních podmínkách žalobce i v českém překladu obecných podmínek pro dopravu společnosti Brussels Airlines formulovány zcela nejednoznačně a jsou prakticky neseznatelné. Proto nelze cestujícímu důvodně vytýkat, že se se svými povinnostmi neseznámil a že je nedodržel.

Soud při přezkumu žalobou napadeného rozhodnutí v mezích uplatněných žalobních bodů neshledal, že by se napadené rozhodnutí nevypořádalo s některou z žalobcových námitek uplatněných ve správním řízení nebo že by obsahovalo navzájem si odporující závěry. Napadené rozhodnutí ve spojení s rozhodnutím prvního stupně vzalo zřetel na všechny námitky, které žalobce v průběhu správního řízení uplatnil, je konzistentní a přesvědčivé, je náležitě odůvodněno, a jak vyplývá z výše uvedeného, soud se se závěry žalované učiněnými v žalobou napadeném rozhodnutí ztotožnil.

Na základě uvedeného soud dospěl k závěru, že žaloba není důvodná, a proto ji podle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.

Výrok o nákladech řízení se opírá o § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalobce, jenž v řízení nebyl úspěšný, nemá na náhradu nákladů řízení právo. To by náleželo úspěšné žalované, soud však z obsahu spisu nezjistil, že by jí náklady řízení nad rámec běžných výdajů vznikly, ostatně žalovaná žádné své náklady ani neuplatňovala.

P o u č e n í: Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Praze dne 20. března 2012

JUDr. Ludmila Sandnerová, v.r.
předsedkyně senátu

Za správnost vyhotovení:
Jana Válková